

Edukasyon, Bulok na, Bakit Mahal

Maikling Sanaysay

Hindi ako isang mangmang sa katotohanan na kinahaharap ko bilang isang estudyante, at hindi isang bulag at pipi na hindi na maging saksi sa kalidad ng edukasyon sa trying sa ami'y ipinasusubo makasasapat iisip ito sa ating mga isip gutom. Ito konsepto na hindi namin maaaring makatakas - ang pababa pababa sa kalidad na edukasyon upang magpatuloy Aalis batang kaalaman gutom at uhaw.

Ang edukasyon ay isang karapatan, hindi isang pribilehiyo, ayon sa ating saligang batas. Ito ay isang pangangailangan, hindi isang luho. Hindi nabili dahil walang katumbas na halaga. Ngunit ang katotohanan, at ang edukasyon ay ngayon ng sanggol na may halagang nakabubutas kanang bulsa, at ang paaralan ay hindi isang institusyon ngunit ang isang layunin upang makatulong sa mga negosyo para sa kanilang sariling mga pangangailangan. Kasabay ng bawat pagtaas ng mga kalakal ay ang pagtaas taun-taon ng pagtuturo, suffocating aming mga namamatay na mga magulang. Ngunit sa pamamagitan ng edad sa pintuan mo lang ng paaralan, tatambad sa iyo na fuels ang gato-tulad ng kalansay istraktura na nagbibigay ng isang buga lamang. Inaanay mga libro sa hindi sapat na bilang ng mga mag-aaral at ang kakulangan ng mga kinakailangang pasilidad at kagamitan ay nagiging hadlang sa pag-aaral. Force na makinig sa mga paulit-ulit na aralin ng mga maestrang inuusal lamang kahit na hindi niya alam ang kanyang pakikipag- usap. Idagdag sa mga miselenyus patuloy na binabayaran ngunit hindi pinakinabangang. Kami rin sapilitang upang harapin ang shortcomings ng paaralang ito, maiwawaglit pa rin sa ating mga isip na tayo ay tao, may kailangan sa buhay, at isa sa edukasyon. pay namin malaki na malaman ang bawat araw ngunit nagpunta sa bahay mula sa paaralan na wala na pagkatapos ay walang laman ang bulsa, ang utak at tiyan ay mas puro hangin.

Ayon sa isang pananaliksik, ang Pilipinas ay isa sa mga bansa sa mundo pinakakulelat pagdating sa Matematika, Agham at Ingles, samantalang ang Singapore, na noon ay pa rin lamang sa puwit unlad sa mga araw ni Mark ay kasalukuyang nangunguna sa tulad ng mga istatistika. Bakit ngayon mas modernong Just kapag kami ay kaya sa down ang kalidad ng edukasyon sa ating bansa? Paano pa kaya sa hinaharap at mga lahi? Hindi na ako lang nagtaka kung paano ilang mga kabataan ang patuloy na makikipagpatayan para sa kanilang mga karapatan, at ang ilan lamang manatiling pipi at bulag na ito sapagkat ito lang kaya ng kanilang mga magulang. Ang masaklap na isipin, ang kasalukuyang pasadsad na edukasyon gating inang bayan ay ang sampu sa propesyonal affiliations namin ay maaaring maging sa hinaharap. Ngayon, sa iyong tinatamasang kaalaman at kalidad ng edukasyon, itanong sa iyong sarili, ano ito? Karapatan o isang pribilehiyo?